

Br. René Stockman

**15 dagen bidden
met
PETRUS JOZEF TRIEST**
icoon van de caritas in België

uitgeverij
Betsaida
's-Hertogenbosch

Inhoud

Petrus Jozef Triest (1760-1836)	7
Inleiding	13
1. Overweldigd door Gods liefde	17
2. Onze wederliefde tot God	23
3. Bid zonder ophouden	27
4. De Eucharistie als sacrament van de liefde	33
5. Jezus met een Hart vol liefde	39
6. Devotie tot Maria: moeder en middelares	45
7. Caritas als vrucht van Gods liefde	51
8. Jezus zien, ontmoeten en beminnen in de medemens	57
9. Voor alle mensen en voor de hele mens	63
10. Voor jullie wil ik herder zijn door mijn voorbeeld, mijn onderricht en mijn dienstbaarheid	69
11. Dienen van de zieken als een ware roeping	75
12. Laat de kleinen tot Mij komen	81
13. De nederigheid als bron van ware vrede	87
14. Bemin elkaar zoals Ik jullie heb bemind	93
15. Alles in het licht van de verrijzenis	99
Besluit	105
Bibliografie	109
Verdere informatie	110

Inleiding

Petrus Jozef Triest was een bewogen man die zijn leven totaal wijdde aan de zorg voor de armen en de zieken. Als priester, opgeleid in het klassieke model van voor de Franse Revolutie, kostte het hem moeite om opnieuw zijn plaats te vinden in een maatschappij waar de Kerk alle macht had verloren. Uiteindelijk werd dit voor hem een zegen, omdat het hem aanzette om vanuit een zeer zuivere interpretatie van de boodschap van Jezus naar de periferie te gaan: naar de armen, de zieken, naar hen die uitgesloten waren van de gemeenschap. Hij kwam tot een ware verdieping in zijn leven tijdens de vijf jaar dat hij als priester ondergedoken moest leven. Pastoor Triest kwam uit deze periode te voorschijn als Vader Triest, gereed om zich volledig te wijden aan de armen- en ziekenzorg. Hij werd een vader voor velen: voor zijn religieuze broeders en zusters voor wie hij een congregatie stichtte, maar ook voor de vele armen en zieken die, dankzij zijn volhardende inzet, een nieuw licht in hun leven mochten ontvangen.

Alles was bij Vader Triest geworteld in Gods liefde. Hij was als het ware overweldigd door Gods liefde, en in vele conferenties en preken gaf hij een inkijk in zijn relatie met God, die helemaal getekend was door de liefde. Tijdens de vijf jaar in Ronse evolueerde hij van een devote priester tot een mysticus, iemand die zich liet grijpen door de minne, de goddelijke liefde. Meer dan dertig jaar zouden velen daarvan de vruchten mo-

gen ontvangen. En de belangrijkste vrucht was de caritas, die hij op een heel unieke en zelfs vernieuwde manier ontwikkelde.

Caritas was voor Vader Triest een triade van liefde, medelijden en concrete inzet. Hij ging naar de medemens, iedere medemens, en met een preferentiële aandacht voor hen die gemarginaliseerd waren met een oprechte liefde. Liefde voor de concrete medemens die hij ontmoette, was zijn basishouding van waaruit alles volgde. Vanuit zijn liefde liet hij zich met een diep medelijden raken door de levenssituatie van armen en zieken. Hij voelde de pijn en het lijden op een affectieve wijze, en zocht dan hoe hij dit lijden en deze pijn ook effectief kon lenigen. Nooit zou hij het moe worden om anderen echt te helpen, maar hij ging steeds vanuit die beweging van liefde en medelijden. En zijn caritas vervulde hij met professionele zorg. Wanneer we iemand graag zien, dan moeten we hem helpen op de beste manier, dus professioneel was zijn visie. De triade van liefde, medelijden en concrete inzet werd aangevuld en vervolledigd met professionaliteit. Dat was voor Vader Triest volledige caritas.

Zijn inzet voor de armen en de zieken werd getekend door een grote dienstbaarheid. Hier trad hij helemaal in het voetspoor van de heilige Vincentius à Paulo, die voor hem een groot voorbeeld was en die zei dat we de armen als onze meesters moesten zien, die we moesten dienen met respect en liefde. Dienen met respect en liefde werd ook voor Triest het adagium van zijn leven. 'Het dienen van zieken en armen moet steeds onze eerste opdracht zijn', gaf hij als regel mee aan

zijn broeders en zusters. Maar ook de andere bekende uitspraak van Vincentius: dat de armen de iconen zijn van Christus, werd voor Vader Triest een grote werkelijkheid. Hij zag, ontmoette en beminde Jezus zelf in de armen en zieken en probeerde voor hen als Christus te zijn in zijn zorg voor hen.

Vader Triest zou zich er nooit vanaf maken met wat materiële ondersteuning, maar probeerde steeds de mens in zijn totaliteit te verzorgen. Vandaag zouden we het holistische zorg noemen. 'Zorg voor de lichamelijke en spirituele noden van de kinderen en de zieken' klonk hier als een opdracht die hij zelf nauwkeurig navolgde. Tegelijk ging zijn aandacht naar een goede materiële omkadering voor de zieken, een goede organisatie van de initiatieven die hij ontwikkelde, steeds vanuit de overtuiging dat daarmee ook het respect voor de medemens in nood tot uiting moest komen. Zorg voor armen wilde niet zeggen dat deze zorg armetierig moest zijn. Hiermee was Triest zijn tijd ver vooruit en werd hij o.a. de pionier in de humane en professionele aanpak van de zorg voor geesteszieken.

Vader Triest slaagde erin aan mensen steeds weer nieuwe hoop te geven. Deze hoop was niet zozeer het resultaat van een optimistische kijk op de wereld, maar van zijn sterke geloof in de verrijzenis. Voor hem waren er geen hopeloze gevallen, noch hopeloze situaties, want in het licht van de verrijzenis was de hoop een geschenk dat niemand hem kon ontnemen. Zijn concrete inzet voor medemensen was dan ook ten diepste getekend door dit perspectief op de verrijzenis, dat al in het leven moest doorbreken.

We willen al deze elementen die zo typisch waren bij Vader Triest, en die hem nog steeds actueel maken, belichten in deze 15 meditaties. Hierbij gaan we uit van een tekst uit zijn vele conferenties en preken, waarbij we de gelegenheid krijgen een bewogen mens te ontmoeten, gegrepen door Gods liefde en wiens gehele leven er uiteindelijk op gericht was om deze liefde te beantwoorden in een diep gebedsleven en een uitstralen van deze liefde via caritas naar armen en zieken. Hij kon door dit authentieke leven medemensen inspireren om hem in zijn voetspoor te volgen als broeders en zusters van deze caritas, en zijn voorbeeld is zo sterk dat hij tot op vandaag velen blijft inspireren. Mogen deze bezinningen die we u hierbij aanbieden ook voor u een inspiratiebron zijn om met meer liefde naar hen toe te gaan die zoveel liefde moeten ontberen. En vergeet nooit te putten bij de ware bron van de liefde: God. Want God is liefde!

br. René Stockman fc